

Відгомін псалмів: Псалом 43

Євген Сверстюк

Боже мій світло моєї душі
В пам'яті нагій наших батьків
Ти був вершиною де не носило нас
Де не блукали ми як ми не падали
В проміннях ранку вершина світилась
І на коліна ми опускалися
І у молитві ми підіймалися
Тільки могили у наших степах
Скільки віків скільки орд скільки сил
Як міражі гордо знятих мечів
Вітром волі твоєї приносило
Перед лицем твоїм все розсипалося
І на коліна ми опускалися
І у молитві ми підіймалися
Понад тьмянний Чумацький Шлях
Раптом засяяла наша зоря
Зрошений потом сльозами кров'ю
Степ наш зацвів нездоланною силою
Ти посоромив пихатих і гордих
Слава Всевишньому — луна розлягалася
І у молитві ми підіймалися.
Нині твій вівтар в наших серцях
Гасне притлумлений темними силами
Ходим сліпі і в сусід як на глум
Власної мови як милості просимо
Але офіру на вівтар приносимо
І своїм духом тоді оживаємо
І у молитві ми знов підіймаємось.